

תכניות ייצור: מוקשים אישיים 15,000; מוקשי נעל 10,000
(ל" כ"א). מלכודות 20,000 (0.3 כ"א), מוקשי דרך 300 (3 ל" כ"א),
בקבוקים 6000 (0.15 כ"א), פצצות חבירה 1000 (ל" כ"א),
יורקי להבות 200 (25 ל" כ"א) מוקשי יתר (?) 10,000 (0.6 כ"א),
ויקוקין 10,000 (0.45 כ"א), רמוני עשן 10,000, רמוני גז 5000,
מחסומי אש 100 (2.5 כ"א), דלק ליורקי להבות 300 ל" = ס"ח
34,000 ל". עם השקעות והוצאות בלתי נראות מראש (9,200 ל" =)
דורשת ירושלים 51,100 ל".

- מצב הדלק בירושלים ברע. אנשי הבטחון אמרו מקודם שיש
22 אלף גלון, עכשיו נתברר שטעו. יש להם רק 5-600 גלון,
ולסקטור האזרחי רק 5000. לחלוקת מים בלבד ידרשו 2000 גלון
(בשביל אוטומובילים).

30.4.48

ברבע לפני אחת חזרתי באווירון לת"א. השמים התחילו
להתבהר במקרה, בא אווירון אחד והביא את דויד והזיקוד הוחזר
לו וגדודי הראל ישארו בירושלים רק עם גמר הפעולה בעיר - אחרי
קטמון כיבוש הסור).

בלילה נכבש המנזר בקטמון, אולם הקרבות נמשכו עד
צאתי מהעיר. המושל והצבא דרשו לפנות המנזר (כשהיה בידו

הכנופיות הערביות לא ידעו שזה מנזר) אולם בשווי לת"א הוגד לי שהערבים שלהם תגבורת להסתער על המנזר שבו נמצאו 200 מבחורינו.

בת"א נודע לי שנעשו שמות בגשר - פעולה ראשונה של שלב שלישי במלחמה? - אם כי סודרה המסקת אש בהתערבות נציגו של רוסנברג.

בערב אמר לי ישראל שבא גולני וביקש רשות למוצץ הגשר ע"י נהרים וישראל חסכים, אח"כ טלמן לו אבא שזוהי הפרת החסכם עם עבר הירדן. ביקשתי ישראל להודיע לגולני להמנע מהפעולה.

ביפו הציע הגנרל שביחת נשק עד 15 במאי, על סנת שחדרף עד בית דגן תהיה חפשיית וניסוג 150 מטר בחוף מנשיה, לא ברור עוד אצל יסכים לכך.

בערב ביקרתי בסלמה העזובה - רק זקנה עזרה נשארה. הבחורים שלנו סבורים שרוב הערבים ברחו עוד קודם.

חיפה 1.5.48

בליל ההפצצה ב-22 לאפריל היו 30-35,000 ערבים בעיר והחלו אז לברוח - לנמל, לשכונה הגרמנית (תחת שלטון בריטי) עלו על סירות ואוטובוסים, רבים נשארו במחסני הנמל, נוצרים - בבתי כנסת. עכשיו יש בחיפה פחות מעשרת אלפים, אולי ששת אלפים. כל הזמן ערבים עוזבים. יש שמחים לקחת חפצים, כי לא יודעים